

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) H. E. M., b) J. E. M.**, oba zastoupeni Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2018, č. j. CPR-17130-2/ČJ-2018-930310-V230, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2018, č. j. 2 A 92/2018 – 37, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem specifikovaným v záhlaví, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2018, č. j. CPR-17130-2/ČJ-2018-930310-V230, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), ze dne 13. 4. 2018, č. j. KRPA-279059-41/ČJ-2017-000022. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 119 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) uložila žalobci a) správní vyhoštění. Dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovila na 2 roky, a dobu k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Rozsudek městského soudu napadli žalobci (dále jen „*stěžovatelé*“) včasnou kasační stížností a současně požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Stěžovatelé návrh odůvodnili zejména hrozící újmou spočívající v porušení práva na svobodu pohybu. Uvedli, že stěžovatel a) pobývá na území ČR desítky let, má zde stabilní zázemí a nemá se kam vrátit. Stěžovatel a) si navykl zdejšímu způsobu života a v případě nuceného návratu do země původu by již nebyl schopen přizpůsobit se tamní kultuře. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by mu proto vznikla značná psychická i ekonomická újma. Současně by nepřiznání odkladného účinku zničilo soukromý a rodinný život stěžovatelů, kteří byli mnoho let manželi, i přes krátkou krizi se nikdy nerozešli, trvale spolu žijí a mají k sobě stále citové pouto.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Podle ní by to bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy. Odůvodnění zásahem do práva cizince na spravedlivý proces nemůže být užito jako obecný nástroj pro další legalizaci pobytu cizince na území ČR. Má-li být správní opatření ve formě vyhoštění účinné, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud opakovaně připustil, že cizincovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury tohoto soudu totiž vyplývá, že pro výkon ústavního práva na spravedlivý proces může být významné, aby mohl cizinec zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i pokud je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, či v usnesení ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 Azs 78/2017 – 21). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění navíc platí i výstižný názor, vtělený do právní věty usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, podle níž *„[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“*

[6] Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem i soudem, ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvod pro udělení správního vyhoštění v dané věci jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než respekt k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces.

[7] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatelů přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí“*. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. února 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu